Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

За педагогічні кадри

ОРГАН ПАРТБЮРО, ДИРЕКЦІЇ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ І ПРОФОРГАНІЗАЦІЇ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ ім. О. М. ГОРЬКОГО

29 ЖОВТНЯ 1958 року СЕРЕДА
№ 16 (63)
Ціна 20 коп.

Славне сорокаріччя

40 РОКІВ! Урочистою, переможною піснею звучать ці слова в серці кожної молодої радянської людини, закликаючи до нових звершень, нових перемог.

40-річний ювілей комсомолу — це свято не лише тих, хто з гордістю носить зараз пурпурову книжечку з барельєфом великого Леніна, а й тих, чия юність пройшла в грозових походах громадянської війни, на будовах перших п'ятирічок, у вогні Великої Вітчизняної війни. Задовго до 1917 року Комуністична партія закликала молодь до революційної боротьби, привчала до участі у страйках, демонстраціях, знайомила з марксистською літературою. В ряди борців ставали перші, ті, кому через дим пожарищ і боротьби світило сонце нового дня.

Вихований партією комуністів, безсмертним Леніним, комсомол високо підняв юнацький стяг молодої гвардії робітників і селян у дні Великого Жовтня. «Революційна молодь не може допустити загибелі влади робітників і селян», — писали комсомольці, і тисячі членів спілок молоді Петрограда, Москви, України, Уралу, Сибіру, Північного Кавказу вливалися до лав Червоної Армії.

По військових дорогах, у боротьбі і тривозі проходив 1918 рік, рік народження комсомолу — початок літопису його героїчних справ.

Всім відомий надпис: «Райком закрито. Всі пішли на фронт». Всього шість слів — скупа, але яскрава розповідь про комсомол громадянської війни!

Перед очима постають незабутній Павло Корчагін, охоплений невгасимим полум'ям боротьби за владу Рад, сімнадцятирічний командир полку Аркадій Гайдар, герої Трипілля, тисячі тих, хто брав Орел і Каховку, штурмував Перекоп і Чонгар, бив білобандитів і польських панів. Вони перемогли, а на прапорі комсомолу, залитому кров'ю героїв, засяяв орден Червоного Прапора.

Понівечена небаченими боями, розорена, голодна, вирвалась молода Радянська республіка з смертельних лещат війни і приступила до мирного будівництва. З трибуни III з'їзду РКСМ В. І. Ленін проголосив основні завдання молоді — учитися, учитися комунізму. В ці прості, зрозумілі слова вкладалася вся грандіозна програма участі комсомолу, молодого покоління Країни Рад у будівництві соціалізму: вчитися комунізму потрібно було не лише по книжках, а й у самовідданій праці разом з усім народом. І вся подальша біографія героїчного комсомолу осяяна цією ленінською настановою.

Відбудовуються і ростуть нові фабрики і заводи, створюються школи, технікуми, вищі учбові заклади. З цього часу (осінь 1920 р.) починається історія й нашого інституту, нашої комсомольської організації. Першими студентами Інституту народної освіти (так називався наш інститут) була молодь, загартована революційними бурями і суворими буднями громадянської війни. Вони були і першими комсомольцями. Комсомольська організація ІНО займалася не тільки питаннями освіти. Вона йшла в ногу з міським комсомолом і виступала першим помічником міських комуністів у боротьбі з політичними ворогами і господарською розрухою в м. Києві і на його околицях. Комсомольці нашого інституту брали активну участь у недільниках по заготовці палива, по ремонту шкіл, дитячих будинків, по очистці заводських територій. Вони розвантажували вагони і охороняли продовольчі склади, вели боротьбу з спекуляцією, входили в склад бойових груп, які підтримували порядок у місті, виїздили в села з продовольчими загонами. У боротьбі з труднощами зростала і міцніла комсомольська організація інституту, зростав її авторитет і вплив на студентську масу. В 1924 р. вона нараховувала вже 112 членів. Комсомольці разом з партійною організацією вели велику роботу по перебудові народної освіти, по вихованню радянських вчителів, викладачів вищих учбових закладів. Кращих своїх комсомольців, колишніх робітників, комітет комсомолу направляв на підприємства, в робітничі гуртожитки.

Зав'язалась тісна дружба наших студентів-комсомольців з робітниками заводів «Ленінська

(Закінчення на 2 стор.).

Привіт вам, юнаки й дівчата ясночолі,

★ ★ ★ ★ ★

АКТИВІСТОМ в усіх комсомольських справах курсу, добрим і чуйним товаришем — саме таким знають **Андрія Середнього** студенти фізико-математичного факультету.

Два роки Андрій працював комсоргом нашого курсу.

Життя комсомольців, їх інтереси, бажання — все знаходить у нього палкий відгук.

Добрим організатором він проявив себе і на роботі в колгоспі, керуючи роботою всієї групи.

Нещодавно комсомольці нашого факультету виявили А. Середньому велике довір'я, обравши його секретарем бюро.

Т. КУРІННА,
Т. ІЗВЄКОВА.

ЯКЩО ВИ НЕ ЗНАЄТЕ **Валі Яковенко,** зайдіть на II курс українського відділу. Невисока блондинка, з косою і волошками голубих очей радо зустріне вас. Це — наш комсорг. Я особисто знаю Валю шостий рік. Чотири роки спільного навчання в педучилищі і вже другий рік — в інституті.

Сумлінна і систематична праця над собою дає Валі можливість розумітись у складному учбовому матеріалі лекцій, змістовно виступати на семінарських і практичних заняттях, а також допомагати товаришам по навчанню.

Енергійна, витримана і коректна, чуйна до своїх товаришів, вона користується любов'ю і повагою серед однокурсників. У неї знайдеш і дружню пораду і скупу похвалу, а часом, і суворе зауваження.

Л. НЕДБАЙЛО.

О. Бланк — активна комсомолка, чуйний товариш. Культпоходи в кіно, театри, музеї — у всіх запроваджуваних заходах ми зобов'язані цій милій, скромній дівчині.

Л. ІВАНОВА.

Славне сорокаріччя

(Закінчення. Поч. див. на 1 стор.).

кузня» і «Транссигнал». Ще й до цього часу кадрові робітники цих заводів з повагою і любов'ю згадують про комсомольців-агітаторів, студентів ІНО, які, часто напівголодні, весь вільний час проводили серед робітників.

Завжди комсомольці були попереду. Коли весною 1931 р. Дніпро вийшов з берегів і приніс немало лиха жителям Слобідки і Труханового острова, комсомольці разом із своїм секретарем Єрмоленком (він навчався в 1931—34 рр.) два тижні боролися з його розбурханими водами.

Влітку 1928 р. комітет комсомолу направив більше 60-ти комсомольців на організацію в селах так званих «кутків урожаю», де вони читали селянам сільськогосподарську літературу, агітували за колективні форми господарювання. Пам'ятають комсомольців і вулиці та площі нашого міста, одягнені в зелень їх молодими руками. Повнокровним, кипучим життям жила ця невелика комсомольська сім'я, вносячи свій скромний вклад у відбудову і розвиток країни. А країна змінилась невпізнанно. Підкорив енергію вод Славути Дніпрельстан, звелись корпуси Сталінградтракторобуду, Магнітки, простягнулась по степах і пустелях Середньої Азії залізна стрічка Турксибу, на картах з'явилися нові радянські міста.

Радянський народ високо оцінив самовіддану працю комсомолу. В 1931 р. на прапорі його засяяв другий орден — орден Трудового Червоного Прапора.

Країна жила мирним, трудовим життям. Чи думали комсомольці—піонерські вожаті Гриша Шіндер («вічний піонер») Зіна Козакова, Євгенія Топась, Євгенія Гржибівська і багато інших, проводячи з бадьорою піснею по вулицях щасливого міста піонерські загони, що скоро їм доведеться замінити указку, піонерську книжку на караючу зброю. Комсомольці інституту, відвідуючи лекції, слухаючи розповіді О. Ю. Шмідта і В. П. Чкалова, літературні твори своїх товаришів А. Малишка, В. Швеця, А. Бродського, М. Чудновського, слухаючи чудовий спів хорової капели мовно-літературного факультету, знали, що ворог не заспокоївся. І тому, коли Вітчизна покликала радянський народ на смертний бій з фашистськими ордами, вони стали в стрій досвідченими кулеметниками, парашутистами, пілотами.

Будуючи оборонні укріплення, окопи, комсомольці IV-х курсів продовжували складати державні екзамени.

Багато з них складали по 2 предмети в день, щоб швидше піти добровольцями на фронт.

Чимало студентів були направлені в Комуністичний батальйон, який захищав Київ. Захищаючи своє місто, смертю героїв загинули секретар комсомольського бюро історичного факультету Семенов, сталінський стипендіат кулеметник Анікевич, розвідник Черкаський, підпільник Чудновський. Ці люди вміли чесно жити, учитись, любити, боротись і вмирати — їх виховав комсомол! Нищив ворога в лісах і болотах під Ленінградом командир 13 партизанської бригади Аркадій Рабінович.

За героїзм і мужність, проявлені в роки війни, 3 млн. 500 тис. комсомольців нагороджені орденами і медалями. Високе звання Героя Радянського Союзу присвоєно 7000 комсомольців і вихованців комсомолу. Серед Двічі Героїв Радянського Союзу — 60 вихованців комсомолу. За видатні заслуги в роки Великої Вітчизняної війни, за роботу по вихованню радянської молоді в дусі відданості Радянській батьківщині ВЛКСМ нагороджено орденом Леніна.

Позаду грізні роки війни. Знову неспокійні комсомольські серця рвуться туди, де важче. В ряди будівників стали 100 тисяч комсомольців. І ось з руїн виростають домни «Запоріжсталі», з'являються нові міста, дають на-гора вугілля шахти Донбасу, палає заграва електричних вогнів над Дніпрогесом.

Відбудовується і наш інститут. Бригади комсомольців у вільний від занять час ремонтували аудиторії, зали, парти, ставши столярами, малярами, штукатурами.

10 років минуло з того часу. В ці роки шляхи комсомолу пролягали цілинними просторами, греблями нових гідроелектростанцій, руслами каналів, лісами новобудов. П'ятий орден, орден Леніна, на кумачовому комсомольському прапорі — про звитяжні діла нагадуватиме він прийдешнім поколінням. Комсомольці інституту виїжджали й на цілину. І ось наслідки — Грамота ЦК ЛКСМ Казахстану, якою нагороджена група наших комсомольців, а на грудях 8 наших товаришів засяяли медалі за освоєння цілинних земель. Сьогодні, коли Ленінський комсомол підводить підсумки того, що зроблено за 40 років, ми, молоде покоління Країни Рад, з повагою і гордістю згадуємо тих, хто були першими.

Від імені юнаків і дівчат нашої країни XIII з'їзд ВЛКСМ запевнив ЦК КПРС в тому, що Ленінський комсомол буде і надалі під керівництвом партії виховувати свідомих, стійких борців за комунізм, нести в маси молоді всеперемагаючі ідеї марксизму-ленінізму, виховувати юнаків і дівчат у дусі пролетарського інтернаціоналізму, дружби народів, радянського патріотизму.

Немає сумніву в тому, що комсомольці і молодь порадують наш народ новими перемогами на всіх ділянках боротьби за комунізм.

О. СЕМКО.

ЗУСТРІЧ ТРЬОХ ПОКОЛІНЬ

Вона відбулася 26 жовт[illegible] у селі комсомольської с[illegible]ви — Трипіллі. Тут були л[illegible]ди, які в свої молоді літа[illegible] зброєю в руках відстоюва[illegible] Радянську владу від нав[illegible] білогвардійців та інтервент[illegible] а потім споруджували М[illegible]нітку, Дніпрельстан, Ста[illegible]градський тракторний; т[illegible] були і герої Вітчизняної в[illegible]ни. Лунали над простора[illegible] Дніпра юні голоси тих, хто [illegible] наші дні на колгоспних п[illegible]нах, у заводських цехах м[illegible]жить багатства Вітчизни, х[illegible] штурмує фортецю науки [illegible] світлих аудиторіях вузів.

На мітингу, що відбув[illegible] на площі села, старі більш[illegible]вики, ветерани комсомо[illegible] розповідають про героїч[illegible] діла перших комсомольців-[illegible] героїв громадянської війн[illegible] Затамувавши подих, слу[illegible]ють юнаки і дівчата розп[illegible]відь Омеляна Григорович[illegible] Горбачова про незабутні з[illegible]стрічі з В. І. Леніним.

Наша юность

Наш шаг широк, уверен, монолитен,
И мы идем дорогою побед.
Да кто б иной сумел, вы мне скажите,
Такое совершить за сорок лет!?
Нас Ленинская партия стальная
Учила жить, бороться, побеждать
И коммунизм от края и до края
На всей планете приближать.
Мы молоды душою и годами,
И в день, когда наш праздник подошел,
Мы говорим:
— Ты постоянно с нами,
Орденоносный, славный комсомол!
В твоих победах — наше вдохновенье,
Тебе мы дарим светлых сил прилив —
Ведь комсомольской юности горенье
Нас овевает пламенем своим.
Да, мы сильны. Пускай любая трудность!
Нас вдаль зовут победные пути,
И верность коммунизму наша юность
Сквозь все бои сумеет пронести!

В. ТАТАЕВ.

Комсомолу

Ты иди победным маршем,
Становись, успехи множа,
Зрелым возрастом всё старше,
А задором — всё моложе!

А. ДЬЯЧЕНКО.

22—23 жовтня ц. р. відбулася науково-теоретична студентська конференція, присвячена 40-річчю Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді.

Під час засідань було заслухано і обговорено більше десяти наукових доповідей, в яких було висвітлено питання створення і розвитку ВЛКСМ, про участь комсомолу в соціалістичному будівництві, у Великій Вітчизняній війні, на спорудженні шахт Донбасу та на освоєнні цілинних земель.

На фото: (зліва) — виступає студентка V курсу мовно-літературного факультету **Світлана Жилко**; (справа) — у залі засідань.

Фото **М. Шуряка.**

ХТО В КОМУНІЗМУ СВІТ ГОСПОДАРЕМ ВВІЙДЕ!

★ ★ ★ ★ ★

ПАРТІЯ І КОМСОМОЛ

Історія комсомолу нерозривно пов'язана з історією Комуністичної партії Радянського Союзу, з діяльністю В. І. Леніна. Комсомол є помічником і резервом Комуністичної партії, з якого вона поповнюється все новими і новими борцями за комунізм.

Партія більшовиків завжди приділяла і приділяє велику увагу роботі серед молоді, розглядаючи її як одну з важливих сил революції. Ще на II з'їзді партії за пропозицією В. І. Леніна було вирішено всіляко сприяти організації молоді. В тісному зв'язку з робітничим класом вона ставала на шлях революційної боротьби. Цей шлях був дуже тернистим, суворим, він часто вів до тюрми, каторги, плахи, але все нові й нові молоді бійці вступали на цей шлях.

Великий В. І. Ленін став на шлях революційної боротьби сімнадцятирічним юнаком. Його соратник Я. М. Свердлов в 16 років був арештований за революційну діяльність; сімнадцятирічним юнаком на шлях революційної боротьби став Ф. Є. Дзержинський.

Більшовицька партія дбайливо залучала молодь до революційної боротьби, виховувала її в дусі високої ідейності, застерігала від помилок.

Володимир Ілліч вчив партію цінувати молоде покоління, довіряти його творчим здібностям, боротися з недовірливим ставленням до молоді.

І молодь йшла за партією більшовиків. Під її керівництвом боролась у перших рядах проти царизму, під її керівництвом після повалення царизму почала створювати свої перші соціалістичні спілки.

Велику допомогу партії у створенні соціалістичних спілок молоді та їх ідейному вихованні надавала газета «Правда». В ній у травні — червні 1917 року було надруковано ряд статей Н. К. Крупської та інших діячів партії про завдання спілок молоді, був надрукований також примірний Статут спілок молоді.

На допомогу молоді в організації соціалістичних спілок більшовицька партія направляла таких видатних діячів партії, як Я. М. Свердлов, В. В. Куйбишев, М. І. Калінін, Н. К. Крупська, О. М. Ярославський, П. П. Постишев, А. І. Мікоян, С. М. Кіров, Г. К. Орджонікідзе і ін.

У Києві організаторами соціалістичної спілки молоді були О. Ситниченко, М. Ратманський та інші молоді робітники.

Величезне значення для дальшого розвитку юнацького руху, визначення його цілей і завдань мали рішення VI з'їзду партії.

Мобілізуючи і організовуючи маси на штурм капіталізму, більшовицька партія на своєму VI з'їзді обговорила питання про завдання спілок молоді. З'їзд запропонував всім партійним організаціям подавати всебічну допомогу спілкам молоді в їх організаційному і ідейному зміцненні, залучати до активної революційної боротьби.

За вказівкою ЦК РКП(б) у липні 1918 р. було створено організаційне бюро по скликанню І з'їзду спілок робітничої і селянської молоді з представників молодіжних спілок Петрограда, Москви та Уралу.

В атмосфері надзвичайного піднесення 29 жовтня 1918 р. в Москві відкрився І Всеросійський з'їзд спілок робітничої і селянської молоді. 176 делегатів з'їзду представляли 22 100 членів спілок молоді.

Пропозиція обрати В. І. Леніна почесним головою з'їзду була зустрінута бурхливою овацією. Володимир Ілліч не міг бути на з'їзді, але він знайшов час прийняти делегацію з'їзду, мав з нею задушевну розмову. У бесіді В. І. Ленін визначив головні завдання молоді — бути в перших лавах борців за комунізм.

Ленінські вказівки стали основними принципами програми комсомолу, ухваленої з'їздом, а саме:

1. Спілка повністю солідарна з РКП(б).

2. Спілка ставить своєю метою розповсюдження ідей комунізму і залучення робітничої і селянської молоді до активного будівництва Радянської Росії.

3. Спілка приймає назву «Комуністична».

Надзвичайно важливе значення для роботи комсомолу мала промова В. І. Леніна на III з'їзді РКСМ у жовтні 1920 р. Великий вождь закликав молодь до навчання — вчитись, вчитись і вчитись.

Найважливішим організаційним принципом комсомолу є те, що він працює під керівництвом партії. Вірний партії, комсомол на своєму VI з'їзді в 1924 р. прийняв назву «Ленінський», показавши цим, що комсомол спільно з партією переживає велике горе — втрату великого вождя і вчителя.

Активними борцями, помічниками партії виступали комсомольці і в період колективізації. У перший же рік комсомол послав 20 тисяч юнаків і дівчат рахівниками в колгоспи, 2 мільйони — набули спеціальності механізаторів.

Великим випробуванням для Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді була Велика Вітчизняна війна. Комсомол з честю його витримав. У перші ж дні війни 900 тисяч комсомольців пішли в армію; 3,5 мільйона комсомольців нагороджені орденами і медалями за героїзм, проявлений ними у боротьбі з гітлеризмом; серед них 100 тисяч дівчат. Сім тисяч комсомольців одержали звання Героя Радянського Союзу, 60 — Двічі Героя Радянського Союзу. А подвиги молодогвардійців, а подвиги учасників «Партизанської іскри» і багато, багато інших — хіба забудуться і нашим і прийдешніми поколіннями?!.

Коли закінчилася війна, партія висунула перед комсомолом нові завдання по відбудові народного господарства у визволених від окупантів районах, по перебудові всього господарства на мирний лад.

25 тисяч комсомольців поїхали на відбудову Сталінграда, 25 тисяч — на Дніпрогес; десятки тисяч комсомольців брали найактивнішу участь у відбудові Донбасу, «Запоріжсталі», колгоспів, МТС і радгоспів. Після XX з'їзду КПРС комсомол, натхнений його рішеннями, виявляє безмежний трудовий героїзм на всіх ділянках будівництва комунізму.

За закликом партії 350 тисяч молодих патріотів поїхали на освоєння цілинних і перелогових земель.

У 1956—1957 рр. 300 тисяч юнаків і дівчат виїхали на новобудови Сибіру, Далекого Сходу, Крайньої Півночі, Донбасу; 650 тисяч — направлені на роботу на тваринницькі ферми і т. ін. Славну сторінку вписала і молодь України у літопис подвигів комсомолу. За небачено короткий термін вона збудувала 37 комсомольських шахт у Донбасі.

Визначною подією в житті комсомолу був XIII з'їзд ВЛКСМ. З особливою силою прозвучали на ньому слова т. Хрущова М. С. про те, що треба тісно поєднати навчання і виховання з працею, з активною участю молоді у господарському і культурному будівництві. «Комсомол, підкреслив т. Хрущов, повинен все більше ставати такою організацією, яка виховувала б у молоді вміння жити в комуністичному суспільстві і управляти його справами».

Партія високо оцінила бойові і трудові подвиги комсомольців. П'ять орденів прикрашають прапор ВЛКСМ. Орденами Радянського Союзу нагороджені комсомольські організації України, Білорусії, Донбасу, Москви, Ленінграда, Сталінграда, Севастополя, Одеси.

Під керівництвом партії комсомол з кількатисячної організації, якою він був у 1918 році, перетворився у вісімнадцятимільйонну армію загартованих, мужніх борців за комунізм, які і надалі високо нестимуть непереможний ленінський прапор.

Ф. СЛОБОДИНСЬКА.

Комсомольська енциклопедія

А

Авангард — багатомільйонний загін радянської молоді — комсомол.

Б

Безсмертя — вічна слава героям, що загинули в боротьбі за Радянську вітчизну. Серед них мужні сини і дочки Ленінського комсомолу.

В

Велика хімія — галузь промисловості, де зараз найбільш потрібні трудові комсомольські руки.

Г

Героїзм — у праці і боях — славні діла комсомолу, відзначені п'ятьма орденами.

Д

Дозвілля — веселий відпочинок комсомольців після ударної праці.

Є

Єдність сил передової молоді світу — одна із запорук миру на землі.

Ж

Життєрадісність — невід'ємна риса радянської молоді.

З

Зоя (Космодем'янська) — символ комсомольської мужності і відданості Радянській батьківщині.

І

Імперіалізм — заклятий ворог молоді.

К

Комсомол — дітище Жовтня, любимий син Партії, її резерв і вірний помічник, кавалер п'яти орденів, школа революційного гартування молоді.

Комсомол України — бойовий загін героїчної ВЛКСМ.

Л

Ленінський — назва комсомолу, присвоєна йому в 1924 році.

М

Місяць — природний супутник Землі. Комсомол і там буде першим.

Мир — найпалкіше прагнення усіх радянських людей і, насамперед, молодого покоління.

«Молода гвардія» — слава і гордість комсомолу.

Н

Народу будь вірним! — девіз комсомолу.

О

Орден — нагорода. По відношенню до комсомолу вживається тільки у множині (див. «героїзм»).

П

Партія — рідна мати комсомолу.

«Партизанська іскра» — ще одна героїчна сторінка у славних ділах українських комсомольців.

Патріотизм — любов до Вітчизни, якою сповнена вся діяльність комсомолу і радянської молоді.

Р

«Райком зачинено. Всі пішли на фронт» — напис на дверях багатьох райкомів комсомолу в роки громадянської війни.

С

Скромність — прикраса комсомольця.

Сорокаріччя — вік комсомолу.

СРСР — Батьківщина комсомолу.

Сталь — воля і мужність комсомолу, загартовані в боротьбі за комунізм.

Т

Трипілля — епопея мужності комсомолу України.

У

Учитися — найголовніше завдання комсомолу. Читай у Леніна: завдання молоді полягає в тому, щоб учитись, учитись і вчитись.

Ф

Фізкультура і спорт — улюблене заняття радянської молоді.

Ц

Цілина — степ, що був голим і мертвим, поки туди не прийшов комсомол.

Ч

Чемпіон — перший у спортивних змаганнях. Чимало серед чемпіонів синів і дочок комсомолу.

Ш

Шахта — гірнича споруда. В останні роки на Україні це слово вживається з епітетом «комсомольська».

Щ

Щастя людства — комунізм. Мета, за яку бореться комсомол.

Юний піонер — молодший брат комсомольця.

Я

Я — займенник, серед комсомольців не користується повагою.

ВОНИ НАГОРОДЖЕНІ МЕДАЛЯМИ ЗА ОСВОЄННЯ ЦІЛИННИХ ЗЕМЕЛЬ

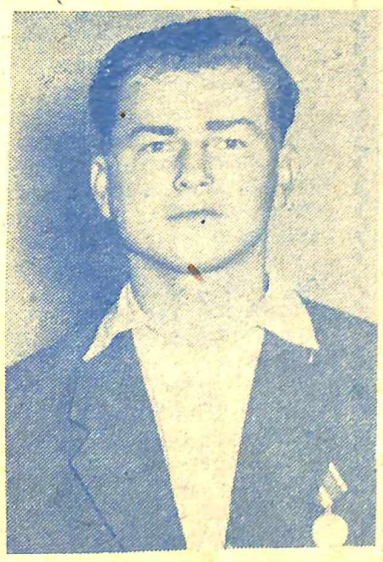

На фото: (зліва направо) **М. Коміренко, П. Задорожний, І. Шкурапет, І. Варава, В. Сучков** — студенти IV курсу фізико-математичного факультету.

Привіт вам, юнаки й дівчата ясночолі,

★ ★ ★ ★ ★

ПАРТІЙНЕ ЖИТТЯ

Зроблено чимало — не заспокоюватись

Цікавими були звітно-виборні партійні збори мовно-літературного факультету! Парторганізація із задоволенням відзначила велику роботу партбюро.

Переобрано і тепер добре працює комсомольське бюро факультету, значно краще стало займатись своєю роботою профбюро.

Агітатори груп тт. Плющ, Слободинська, Медушевський, Бугайко Ф. Ф., Щербакова, Федосова, партійні і безпартійні наші товариші — хіба погано попрацювали вони серед студентів, більшість з яких вчаться на «відмінно» і «добре»!?

Скрізь відчувалась активна діяльність парторганізації: і в навчально-виховній роботі, і в науковій, і в гуртожитку, де спостерігались випадки недисциплінованості окремих студентів — скрізь, де потрібна була допомога.

Хоч з великими труднощами, але помітно налагоджується робота по оволодінню другою спеціальністю. Проведені заходи (створення відповідних умов для практики, вироблення у найголовніших рисах методики викладання даних предметів, матеріальна база тощо), були теж немалою заслугою парторганізації на чолі з бюро та її секретарем т. Поліщуком.

Товариші, що виступали, підкреслювали необхідність і далі виховувати у наших студентів почуття любові до своєї спеціальності (т. Барун), допомагати, контролювати кафедру співів (т. Прокопенко), продовжувати курс на педагогізацію всіх дисциплін, боротися з нездоровими проявами в середовищі студентів, далі посилювати спортивну роботу (т. Данилюк), добиватися більшої активності студентів у всіх громадських роботах (в чому хороший приклад — дружна робота на збиранні кукурудзи на Кіровоградщині), уважно і вдумливо поставитись до перебудови роботи інституту в світлі доповідної записки М. С. Хрущова в ЦК КПРС та рішень партії і уряду з цього питання в недалекому майбутньому (т. Волинський).

Значними були досягнення бюро і парторганізації мовно-літературного факультету. Та головне тепер — не зупинитись, а продовжити хороші традиції, гарні початки у всіх галузях багатогранної роботи серед студентства. Це мусить зробити новообране партбюро (тт. Медушевський, Савенко, Данилюк, Походзіло, Очеретний), ще тісніше згуртувавши навколо себе всю парторганізацію, весь факультет.

П. ОРЛИК.

НЕЗАБУТНІ, ЦІЛИННІ...

Як ХОРОШЕ стояти біля вікна вагона, стояти і милуватися рідними просторами, сяйвом вогнів, величчю гір! Приємно знати, що в цей гігантський труд вкладена часточка твоєї праці, бодай маленька, непомітна, але від усієї душі, від щирого серця.

Згадується все до найменших деталей: від урочистих зборів у Сталінському райкомі комсомолу, присвячених від'їздові комсомольців на збирання цілинного врожаю, до посадки в ешелон, що повертався в рідний Київ.

...19 липня. 16 годин. Поїзд повільно набирає швидкість — двотисячний загін молодих патріотів вирушив у далеку путь. 24 липня ми прибули в Казахстан на станцію Бреди.

Студентам нашого інституту в кількості 42 осіб разом із студентами Інституту харчової промисловості ім. Мікояна та технічного училища довелося їхати за 165 км. у радгосп Мюктикульський, Джетигаринського району, Кустанайської області.

Вранці 25 липня дирекція, партійна і комсомольська організації радгоспу влаштували збори, на яких директор радгоспу тов. Потіпун Б. Я. розповів нам про радгосп.

Радгосп заснований у 1956 році. Він — один з найбільших у Кустанайській області. На 22 тисячах гектарів, пробуджених від вікового сну, дозріває пшениця, колосяться жита, цвіте густа гречка, наливається просо.

Два місяці напруженої роботи дали прекрасні результати! Як було не радіти за радгосп, за його колектив, за студентів, коли директор доповів, що врожай зібрано достроково, що радгосп здав на 9 жовтня більше, як 1 млн. 300 тисяч пудів мюктикульського хліба!

На урочистому вечорі, присвяченому від'їздові студентів, Б. Я. Потіпун від імені дирекції, партійної і комсомольської організацій оголосив студентам сердечну подяку за дійову допомогу. Під загальне схвалення присутніх за добросовісну працю нашим товаришам вручили нагороди. Медалі Президії Верховної Ради СРСР «За освоєння цілинних земель» одержали І. Варава, В. Сучков, В. Жук, М. Коміренко, П. Задорожний, І. Шкурапет. Вже другий рік вони приїздять на збирання цілинного врожаю.

Багато студентів нагороджено значками і грамотами. Так, грамоти ЦК компартії Казахстану вручені К. Орловій, З. Поліщук і іншим. Значок ЦК ЛКСМ Казахстану — М. Рабельській. Більше десяти товаришів нагороджені почесними грамотами Джетигаринського райкому партії і райкому комсомолу. Серед них: В. Малоголовець, І. Карпенко, Т. Дружинська, П. Ємець. Значком «Переможець соціалістичного змагання Київщини» був нагороджений В. Бобнік. Деяким товаришам вручено почесні грамоти від Кустанайського обкому КП Казахстану, Ради Міністрів Казахської РСР і ЦК ЛКСМ Казахстану. Інші одержали почесні грамоти від дирекції, партійної і комсомольської організацій Мюктикульського радгоспу.

Слід окремо сказати про студентів, які працювали на центральній садибі радгоспу. Ударно попрацювали на перевозці сіна і соломи студенти М. Борейко, В. Мах, М. Скуратовський, Ф. Деркач. Хороших показників домоглися наші «будівники-універсали» І. Гончаренко, В. Новосельський. Зразкову працю М. Борейка, І. Гончаренка, В. Новосельського, В. Маха було відзначено почесними грамотами Джетигаринського РК КП і РК КСМ Казахстану. Грамотами ЦК КП Казахстану і Ради Міністрів Казахської РСР була відмічена праця В. Маха, Д. Новака. Від усієї душі поздоровляємо нагороджених і бажаємо їм великих успіхів у навчанні!

11 жовтня ми від'їжджали. Радгосп проводжав нас, як рідних.

У затишних вагонах довго лунають пісні, дотепні жарти, на змужнілих, обвітрених обличчях не зникають посмішки...

Честь вам і шана, дорогі мої друзі, наші рідні кияни!

Володимир ВАШКУЛАТ.

Продовжується серйозна розмова

«Питання серйозні, хвилюючі...» — так почав свій виступ на пленумі кафедр мовно-літературного факультету, присвяченому обговоренню питань про перебудову середньої і вищої школи завідуючий кафедрою української літератури професор П. К. Волинський. І всі присутні були однієї думки з ним. Ці актуальні питання, висунуті самим життям, своєчасно порушені рідною Комуністичною партією, її Центральним Комітетом. З короткою промовою виступила доктор педагогічних наук професор Т. Ф. Бугайко.

Не обійшлось і без суперечок, бо кожний, висловлюючи свої думки по доповіді Першого Секретаря ЦК КПРС, Голови Ради Міністрів СРСР т. Хрущова М. С., підійшов до питання перебудови не формально, а творчо, з вогником.

Доцент А. П. Медушевський висловив думку, що система обов'язкового дворічного трудового стажу для вступників не виправдовує себе, бо не кожний працює за покликом, а в майбутньому не обов'язково йде у вуз по обраній спеціальності. Це викликало жваву дискусію, в результаті якої прийшли до висновку, що дворічний трудовий стаж потрібний не тільки для визначення поклику, а й для того, щоб молода людина набула трудових навичок, зрозуміла значення самостійного трудового життя, придбала певний життєвий досвід.

Велику увагу звернули виступаючі на побудову навчального процесу у вищому учбовому закладі. Єдиною була думка про необхідність збільшення практики студентів, про наближення їх до виробництва. Всі підтримали пропозицію проф. Волинського про введення в педінститутах дипломної роботи випускників.

Д. П. Шутенко, М. А. Євсєєв та інші висловилися за те, щоб залишити п'ятирічний термін навчання в педінституті, але без розширення профілю.

На жаль, не можна було обговорити таке важливе питання, як поєднання на мовно-літературному факультеті двох спеціальностей, тому що на пленумі кафедр, крім проф. Деражне, не було представників кафедри музвиховання, в адресу якої були висловлені серйозні нарікання.

Пленум кафедр мовно-літературного факультету накреслив заходи до гідної зустрічі XXI з'їзду КПРС, схвалив конкретні зобов'язання кафедр і окремих науковців.

Міцніють зв'язки між студентами СРСР і Англії. Недавно до Києва прибуло 12 англійських студентів. Вони знайомляться з життям і навчанням наших студентів, проходять практику російської розмовної мови.

На фото: студенти Київського педінституту іноземних мов дарують квіти студенткам Лондонського університету **Лаурі Девіс і Террі Нолен** (справа).

У ГУРТОЖИТКУ ВЕСІЛЛЯ

— Чим, питаєте, знаменний цей рік для студентів V курсу фізико-математичного факультету Адольфа Пашківського і Тамари Бебешко? Та ви ж уже знаєте!..

У цей рік, рік сорокаріччя 18-мільйонної орденоносної комсомольської сім'ї, Адольф і Тамара створили свою молоду, радянську сім'ю.

...18 жовтня 1958 року. В гуртожитку веселе пожвавлення, лунають плавні звуки вальса, всі святково одягнені. А ось і винуватці свята, схвильовані, але щасливі і радісні. Здається, сьогодні вони ще красивіші, ніж завжди.

Як і ведеться, перший тост — за молодих, за дружбу і любов, яка допомагає жити, боротись і перемагати. Схвильовано звучать слова подяки рідній Комуністичній партії і Радянському урядові за турботу про молодь. Потім — тост за батьків, які зростили наших молодих. І скільки їх ще було, серйозних і жартівливих!.. Щоб було підхоплене хороше починання, за те, щоб поважали одне одного, за одвічний союз фізики з математикою (Адольф — фізик, Тамара — математик) і ін.

Та що це? Піднесені до губів бокали знову поставлені на стіл. Дивуєтесь? А чи питимете ви тільки що «згіркле» вино, яке за хвилину було таким солодким? Ото ж і лунає тепер традиційне «гірко», яке ще не один раз повторюється.

...Останній тост.

— Живіть дружно, зміцнюйте свою сім'ю, бо чим міцніші радянські трудові сім'ї, тим міцніше радянське суспільство, — говорить Михайло Стешенко, один з наших старших товаришів. — Нехай ваше життя буде таким радісним, повним щастя, як повниться навесні водами Славута-Дніпро!

(Наш кор.).

ХТО В КОМУНІЗМУ СВІТ ГОСПОДАРЕМ ВВІЙДЕ!

★ ★ ★ ★ ★

НАМ ПИШУТЬ

Подяка колгоспників

У колгоспі ім. Жданова Вільшанського р-ну Кіровоградської області студенти КДПІ ім. Горького працювали трохи більше місяця.

Колектив колгоспу, його керівники намагалися створити нашим юним помічникам такі умови, за яких вони могли б і добре працювати, і цікаво проводити вільний від роботи час.

Студентів було розподілено на чотири ланки, кожна з яких очолювалась ланковим. Всі товариші працювали ударно, кожен прагнув бути в числі передових.

Силами наших юних помічників очищено на корені 1920 ц кукурудзи, перебрано на току — 700 ц; засилосовано 850 тонн силосу, а також виконано багато інших робіт.

Незважаючи на те, що студенти напружено працювали, після трудового дня вони знаходили час і для читання книжок, і для підготовки концерту для колгоспників.

Так, силами наших юних друзів було дано п'ять концертів у бригадах нашого колгоспу та два — у райцентрі.

Відзначились у праці і брали активну участь у художній самодіяльності Г. Орел, С. Вербицька, Г. Чендєва, В. Веніковська, Л. Іванова, В. Ткаченко, А. Сташкевич, С. Мозгов, В. Бірюкова, Л. Полідова та інші.

Колгоспники дуже вдячні цим товаришам за допомогу і бажають їм успіхів у навчанні та праці.

Прийміть щире спасибі і від нас, юні друзі!

В. КОНОВАЛЕНКО,
голова колгоспу,
Г. ГЛАДКА,
агроном.

Подивіться на цих веселих, збуджених юнаків і дівчат, які щойно висипали з ешелону на перон Київського вокзалу. Це студенти мовно-літературного і педагогічного факультетів. Вони повернулися з Кіровоградської області, де допомагали колгоспникам у завершенні збирання багатого врожаю.

Колгоспні будні

МАЙЖЕ МІСЯЦЬ 737 студентів нашого інституту працювали на колгоспних ланах Кіровоградської області, допомагали колгоспникам у збиранні багатого врожаю.

Студенти працювали у Вільшанському районі переважно на збиранні кукурудзи. Крім того, вони виконували і інші сільськогосподарські роботи: копали картоплю, силосували, збирали солому волокушами, робили на токах, на вивезенні в рахунок держпоставок зерна пшениці і кукурудзи та ін.

За 22 календарних дні у 19 колгоспах району студентський колектив виробив 19 858 трудоднів.

За місяць роботи по наданню допомоги колгоспам у збиранні врожаю сільськогосподарських культур студенти нашого інституту зібрали 27 666 ц кукурудзи на площі 839 гектарів, очистили на токах 7835 ц, викопали 7650 ц картоплі, вивезли на станцію різного зерна 2575 ц, перевезли з поля на токи 3200 ц кукурудзи тощо.

За час перебування на сільськогосподарських роботах студенти і викладачі нашого інституту провели значну культурно-масову роботу серед колгоспників району. Лекції читали тт. Філіпова, Войтко, Аболіхіна, Тичина та інші. Всього було прочитано 10 лекцій. Крім того, студенти прочитали для молоді колгоспів ім. Ватутіна, ім. Щорса, ім. Куйбишева та інших близько 65 лекцій, присвячених 40-річчю ВЛКСМ.

У кожному колгоспі, де працювали наші студенти, силами самодіяльних факультетських колективів було дано по декілька концертів, а загальноінститутський колектив дав два великі концерти у районному будинку культури с. Вільшанки. Всього в колгоспах було дано 31 концерт художньої самодіяльності.

Керівники академічних студентських груп немалу увагу приділяли і культурно-виховній та політичній роботі серед наших студентів. У кожній групі проводилися політінформації, читки газет. У багатьох групах випускалися стінні сатиричні газети, а редколегія стінгазети «За високий урожай» IV курсу педфаку, де керівником була т. Мішина, допомагала молоді колгоспу ім. Щорса у випуску стінгазет.

Трудове життя студентського колективу, починаючи з 5 жовтня, систематично висвітлювалось на сторінках вільшанської районної газети «Колгоспна праця», а в одному з її номерів роботі наших студентів була присвячена ціла сторінка під рубрикою «Порадуймо Вітчизну трудом студентських молодих рук».

За сумлінне ставлення до виконання своїх обов'язків на виробництві, а також за культурно-масову роботу студенти і викладачі інституту одержали 408 грамот і подяк від Кіровоградського облвиконкому і обкому партії, від Вільшанського виконкому і райкому партії, від відділу культури райвиконкому, від райкому комсомолу.

Особливо слід відзначити сумлінне ставлення до роботи і хорошу трудову дисципліну студентів: III курсу мовно-літературного факультету (український відділ), II курсу фізико-математичного факультету і IV курсу педагогічного факультету. Всі студенти цих груп нагороджені грамотами.

Студенти нашого інституту з честю виконали поставлене перед ними завдання і одержали подяку від трудівників колгоспних ланів, від партійних і радянських органів Кіровоградської області і Вільшанського району.

М. СУГОНЯКО.

МИНУЛО два тижні занять, і наша група поїхала працювати в колгоспи. Тут, у дружній роботі, ми добре взнали один одного. Всім нам сподобався **Олексій Бойко**, чуйний і веселий товариш, дисциплінований комсомолець. Олексій був застрільником усіх хороших справ. Він і трудоднів заробив найбільше, і брав активну участь у художній самодіяльності.

В. РУДИК.

РАЗОМ з **Валентиною Мірошниченко** ми навчаємося і працюємо вже другий рік. Валя всім нашим дівчатам подобається. Вона скромна дівчина, вірний друг.

В. Мірошниченко — приклад для нас і в навчанні, і в поведінці. Вона завжди все встигає: готуватися до лекцій і семінарів, допомогти товаришеві, повеселитись, відвідувати заняття спортивної секції тощо. В ній все поєднується з дивовижною гармонійністю. Чуже горе і радість вона сприймає як своє власне, завжди дасть пораду, розвеселить.

Під час роботи на колгоспних ланах вона теж була першою в праці, охоче бралась за виконання будь-якої роботи. Часто, бувало, дивишся, як Валя вибирає картоплю чи ламає кукурудзу, і здається, що цій невеличкій спокійній дівчині все дуже легко дається. З такими людьми приємно працювати і навчатися.

Л. СИДОРСЬКА.

СТАРАННА у праці і в навчанні **Люба Фісюк** користується авторитетом і повагою в оточуючих.

Вона — комсорг групи. Однією з кращих була Люба і на роботі в Кіровоградській області.

Л. ОРЕЛ.

СТОРІНКИ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ СЛАВИ

22 жовтня 1917 р. **Загальноміська конференція молоді Києва оголосила про створення Соціалістичної Спілки Робітничої Молоді імені III Інтернаціоналу. У зверненні конференції до всіх юнаків і дівчат міста говорилося:**

«Чуєте, товариші, далекий гуркіт грому, бачите ходу світової революції? То могутній велетень — міжнародний пролетаріат стає на останній бій з капіталом. До табору знедолених, молодь, на боротьбу за мир та братерство всіх народів!

...Хай нас сьогодні катують,— через тортури і втрати сьогоднішнього дня ми бадьоро підемо до ясного завтра, до життєдайного, променистого завтра, до соціалізму!»

12 січня 1918 р. **У підготовці до збройного повстання проти білогвардійської Центральної ради в Києві активну участь брали члени Соціалістичної Спілки Робітничої Молоді. Вирішивши створити бойові загони, Спілка звернулася до молоді Києва з полум'яними словами відозви:**

«Робітники, юнаки і дівчата,— до вас наше слово. Хай переймуться ваші молоді, чулі серця нашим палким братерським закликом. Хай збудить він усі крилаті думки молодості, всі ясні мрії та поривання, хай поведе вас у чарівне царство майбутнього і розбурхає у вас нестримне бажання боротися з темрявою та насильством...».

29 жовтня 1918 р. **Відкрився Перший з'їзд РКСМ. В числі інших з'їзд прийняв резолюцію:**

«І Всеросійський з'їзд КСМ... протестує проти білого терору скоропадщини, шанує пам'ять закатованих на Україні товаришів і заявляє, що наближається момент, коли до єдиної сім'ї трудящої молоді Росії ввіллється революційна українська молодь.

Хай живе влада Рад на Україні!

Хай живуть спілки молоді України!»

26 квітня 1919 р. **Країна напружувала сили для розгрому Колчака. РКСМ оголосила першу всеросійську мобілізацію комсомольців на фронт. Газета «Комуніст» — орган Київського губкому КП(б)У — повідомляла:**

«На пропозицію партійних організацій виділити для Червоної Армії 17 членів комсомолу знайшлося 100 добровольців, які виявили бажання терміново вирушити на фронт».

18 червня 1919 р. **Напружена обстановка. З півдня насувають білогвардійські полчища Денікіна. Недалеко від Києва в цей час діє куркульська банда отамана Зеленого. Військово-мобілізаційний відділ Київського губкому комсомолу видає наказ:**

«1. Вся Спілка оголошується частиною діючої армії.

2. Кожний член Спілки зобов'язаний прибути в мобілізаційний пункт — клуб Юних комунарів (Хрещатик, 1) сьогодні 18 червня, від 9 год. ранку до 8 год. вечора.

3. Ніяка причина не може бути приводом неявки в мобілізаційний пункт.

...6. Робітнича молодь — не члени Спілки — може також з'явитись добровільно з посвідченням фабзавкомів, з проф квитками і рекомендацією члена партії або Спілки.

Всі до зброї в цей тяжкий час!

Молоді комунари! Вище прапор! Революція вимагає знищення Денікіна».

ШІСТДЕСЯТИРІЧЧЯ С. А. ЛІТВІНОВА

Педагогічна і наукова громадськість інституту відмітила шістдесятиріччя з дня народження та сорокаріччя педагогічної діяльності завідуючого кафедрою педагогіки, доцента, кандидата педагогічних наук Степана Андрійовича Літвінова. Ім'я цього скромного науковця, невтомного педагога відомо далеко за межами нашого інституту.

Степан Андрійович Літвінов народився у 1898 році, в сім'ї робітника-залізничника.

У 1912 р., закінчивши двокласне залізничне училище, Степан Андрійович вступає до учительської семінарії, яку успішно закінчує в 1916 році. По 1919 рік він вчителює у початкових залізничних школах.

З перших днів встановлення Радянської влади С. А. Літвінов активно включається у будівництво нової, радянської системи народної освіти. З вересня 1921 р. він — член Комуністичної партії.

В 1920—21 рр. т. Літвінов завідує дитячим будинком.

У 1922 р. Степан Андрійович вступає до Харківського інституту Народної освіти. Навчання в інституті він поєднує з педагогічною роботою у школі ФЗУ та на вечірніх робітничих курсах.

Закінчивши у 1926 р. інститут, Степан Андрійович вступає до аспірантури при Українському науково-дослідному інституті педагогіки, яку закінчує у 1930 році.

З 1929 року т. Літвінов працює у педагогічних вузах. Спочатку — у Харківському педагогічному інституті, а з листопада 1939 року — в нашому інституті.

Під час Великої Вітчизняної війни він деякий час працював викладачем військової школи, пізніше був інспектором райВНО Ілійського району Алма-Атинської області.

У січні 1944 р., повернувшись з евакуації, С. А. Літвінов знову працює у нашому

інституті. В 1955 р. він успішно захищає кандидатську дисертацію. Зараз С. А. Літвінов завершує роботу над докторською дисертацією.

За сумлінну педагогічну і наукову роботу Радянський уряд нагородив С. А. Літвінова орденом Трудового Червоного Прапора.

Його перу належать понад 60 наукових праць на педагогічні теми. Серед них значне місце займають наукові дослідження про педагогічну спадщину Н. К. Крупської. Заслуговують на увагу також дослідження про видатного чеського педагога Яна Амоса Коменського, якому належить пріоритет у створенні нової науки — дидактики.

Слід підкреслити, що Степан Андрійович Літвінов є відомим фахівцем у галузі історії педагогіки. Більше, ніж 30 років своєї педагогічної діяльності він присвятив викладанню курсу історії педагогіки студентам педагогічних вузів.

Велику увагу С. А. Літвінов як завідуючий кафедрою педагогіки зосереджує на проблемах політехнічного навчання в школі та на питаннях організації виховної роботи з дітьми в школі-інтернаті. Зараз під його керівництвом підготовлено до друку збірник наукових праць про політехнічне навчання, в якому, крім теоретичних питань, узагальнюється кращий досвід шкіл України. Авторським колективом, очолюваним Степаном Андрійовичем, готується також посібник для педагогічних вузів: «Організація і керівництво виховною роботою в школах-інтернатах».

У співавторстві з іншими товаришами він брав участь у виданні першого підручника з педагогіки для педвузів України, а зараз працює над новим підручником з педагогіки.

Степан Андрійович керує підготовкою молодих наукових кадрів, допомагає вчителям і аспірантам у їх роботі над дисертаціями.

С. А. Літвінов бере активну участь у громадському житті інституту, в лекційній пропаганді. Він регулярно виступає з доповідями про комуністичне виховання підростаючого покоління перед учителями, батьками та молоддю.

Своє шістдесятиріччя С. А. Літвінов зустрічає у повному розквіті сил і творчих задумів.

Від усього серця бажаємо йому доброго здоров'я і здійснення намічених планів.

Д. ШЕЛУХІН,
декан педагогічного факультету.

НАШ календар

Видатний український композитор

(До 20-річчя з дня смерті В. С. Косенка)

У цьому місяці радянська громадськість відзначала 20-річчя з дня смерті одного з найвидатніших українських композиторів — Віктора Степановича Косенка.

Творчий шлях Косенка — це шлях художника-патріота. У його творчості відображено різноманітні сторони радянського життя, дух нашої соціалістичної епохи. На протязі всього життя Косенко відстоював реалістичні шляхи радянської музики, поєднуючи в своїй творчості щирість, правду, глибоку змістовність з майстерністю професіонала. Як композитор Косенко відомий в галузі різноманітних музичних жанрів, (за винятком опери).

Освіту В. С. Косенко одержав у Петербурзькій консерваторії. Уже перші твори — фортепіанні й вокальні — говорять про щирість і ліризм його обдарування. Довгий час Косенко проживає в м. Житомирі. Організація художньо-концертного життя м. Житомира, яку проводить композитор, приносить йому широку популярність серед жителів міста. Його наступні твори — етюди, сонати, романси, натхненне тріо — свідчать про те, що в своїй творчості Косенко йде шляхом російської і української класичної камерної музики, не відхиляючись у бік формалістичних напрямків, досить поширених на той час у музиці. Романс Косенка «На майдані» (на слова поета П. Г. Тичини), відображаючи революційні події, кладе початок радянському романсові. Поступово Косенко все більше включається в громадське життя країни: бере участь у першій декаді українського мистецтва, дає концерти в районах Донбасу — в самій гущі народних мас. В останнє десятиріччя своєї творчості Косенко твердо стоїть на шляху соціалістичного реалізму. У величній «Героїчній увертюрі», що відобразила пафос соціалістичної праці, романсах, хорах і піснях «Іду з роботи я, з заводу», «Революція», «Пам'яті борців Паризької комуни», в піснях про стахановців, про Радянську Армію, про дружбу народів соціалістичної Батьківщини, у чудовій збірці дитячих п'єс Косенко виступив як полум'яний патріот і громадянин соціалістичної Вітчизни.

Ряд творів Косенко присвятив радянській молоді — піонерам та комсомольцям «Комсомольська пісня», «Пісня про Трипільську трагедію», «Марш індустрії» та інші яскраво відображають славні героїчні діла комсомольців.

Працюючи в Київській консерваторії, Косенко виховав цілу плеяду видатних радянських музикантів.

Приступи тяжкої хвороби обірвали творчу діяльність композитора. Хворого Косенка відвідав М. С. Хрущов, який вручив йому орден Трудового Червоного Прапора.

Життя талановитого композитора обірвалося тоді, коли, оточений зворушливим піклуванням партії і народу, Косенко був сповнений творчих задумів і планів.

Творчість В. С. Косенка — великий вклад у скарбницю радянського мистецтва.

Г. ГРИЩЕНКО,
член музично-історичного гуртка.

Цікаве заняття

Увечері, після напруженої розумової праці, приємно потренуватись у спортивному залі. Під наглядом кваліфікованих тренерів студенти нашого інституту підвищують свою майстерність з легкої атлетики, спортивної художньої гімнастики, з волейбола, баскетбола, фехтування та ін.

На фото: студенти фізико-математичного факультету А. Тер...севич та **В. Клименко** під час тренування з акробатики.

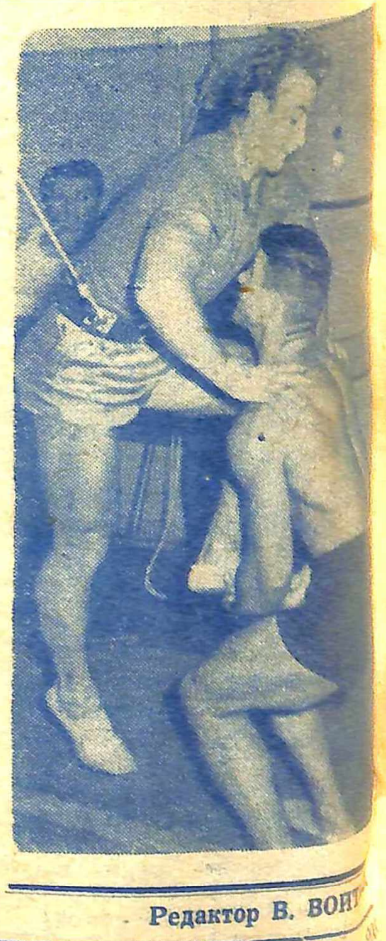

ФЕЙЛЕТОН

Інцидент з епізодом

Жив собі, працював собі в інституті педагог, і дуже цей педагог був понімающий у своїй справі. Ото як почне про щось навчати, то таким себе безпорадним почуваєш!..

І були собі, вчились у четвертому класі діти. І розумілися вони в науках і мистецтвах так само, як і педагог розумівся у їх віці.

...Так, значить, жив педагог. Точніше, це була вона. І прізвище її було — Мінорна, таке собі лірично-музичне прізвище. А може, це навіть псевдонім був, бо Мінорна була неабияка спеціалістка в музиці! Передавала вона свої знання і вміння студентам. Керувала і їх педагогічною практикою в школі.

...Дзвоник. Під молодий, життєрадісний гомін, що нагадував виступ ансамблю «В ліс по дрова», Мінорна увійшла в клас. Вона починає зразково-показовий урок. Об'єктом для науково-педагогічно-психолого-музичного експерименту обрані вищезгадані учні четвертого класу.

Урок розпочався з наведення порядку.

— Добрий день, діти! Чому це у вас такий шум? Я звикла працювати при повному піаніссімо, в порядку сольного виступу — без вашого акомпанемента.

Вкрай зацікавлені діти враз замовкли, забувши закрити роти, які щойно кричали.

А Мінорна продовжувала в темпі тарантели:

— Сьогодні, діти, я вам дам деякі фрагментарні відомості з теорії музики. А тому приготуйте свої зошити, бо вам доведеться коротенько фіксувати найкардинальніше з того, що я вам буду говорити. Але перш за все я хочу, щоб ви відповіли на запитання: що таке музика? Наука чи мистецтво? І яка різниця між наукою і мистецтвом?

Не дочекавшись відповіді, Мінорна знизала плечима і, набравши повні легені повітря, ринулась в атаку на дитячі голови:

— Я вам розповім, діти, декілька епізодів із життя Моцарта. Хто це такий — ви повинні знати. Не знаєте? Ну як же! Опери «Викрадення із Сералю», «Дон Жуан»... Соромно не знати таких речей...

Мінорна зробила методичну паузу і голосом середнього регістру продовжувала:

— В житті Моцарта був такий інцидент: прийшов до нього єзуїт і замовив реквієм. Композитор з величезним натхненням працював над ним. Це був геніальний твір, це була його лебедина пісня. Та замовник виявився людиною низького пошибу, він присвоїв «Реквієм» собі; одним словом, він безсоромно обікрав Моцарта... На закінчення скажу вам, діти, що Моцарт все своє життя горів вогнем могутнього таланту і згорів в ім'я мистецтва!

Закінчивши такою ефектною фразою, Мінорна, пам'ятаючи про всі етапи уроку, вирішила зробити закріплення:

— А тепер, діти, продемонструйте квінт-есенцію моєї розповіді.

Мовчання.

— Ну що ж ви? Так-таки ніякого відбитку у вашій пам'яті немає? Мозок ваш все ж таки повинен був щось зафіксувати!

Діти скромно мовчать. У класі було б повне піаніссімо, якби не дивні звуки там, де сиділи студенти: вони робили героїчні спроби не розреготатися. Нарешті, одна із студенток здогадалася перекласти пропозицію Мінорної на зрозумілу мову і шепнула хлопчикові, що сидів поруч:

— Встань, розкажи, що ти запам'ятав.

Після деяких вагань хлопчик підняв руку.

— Прошу, — дозволила Мінорна.

Ви нам розповідали про Моцарта. Він писав опери про злодіїв і пісні про лебедів. Він був дуже бідний, бо його обікрали. Потім Моцарта спалили на кострі.

І тут студенти не витримали...

— Фе, діти! Ви мене шокіруєте. У вас, виявляється, погано розвинуте метафоричне мислення. Дивно! — закінчила Мінорна під акомпанемент дзвоника, що кликав дітей на рекреацію.

СІ-БЕМОЛЬ.

Редактор В. ВОЙТ...

БФ 20592. Адреса редакції: м. Київ, бульвар Шевченка, 22/24, тел. 5—21—21, дод. 43. Друк. КДПІ, Франка, 44. Зам. ...